

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclvsio XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

M V R N E R I.

ferit, conscripserit, etiam fidei promouendæ causa, quibus tali excogitata uia proximi sui fame obiuerit, aut tali malitia denigrare curarit.

C. de famo. li. le. unica. Si quis famosum libellū siue domi siue in publico uel quocunq; loco ignātus reperit, aut corrumpat priusq; alter inueniat, aut nulli confiteatur inuentū. Si uero non statim easdem chartulas uel corruperit, uel igni consumpserit, sed uim earum manifestauerit, sciat se quali auctorem huiusmodi delicti capitali sententiæ subiugandum. Sane si quis deuotionis suæ ac salutis publicæ custodiam gerit, nomen suum profiteatur, & quæ per famosum libellum persequendū putauerit, ore proprio edicat, ita ut absq; ulla trepidatione accedat, sciens quidem quod si assertionibus suis ueri fides fuerit opitulata, laudem maximam & præmiū a nostra clemētia consequetur. Sin uero minime hæc uera ostenderit capitali pœna plectetur. Huiusmodi autem libellus alterius opinionem non ledat.

Si quis librum ad infamiā alicuius pertinentem scripserit, composuerit, ediderit, doloue malo fecerit, quo quid eorum fieret, etiā si alterius nomine ediderit, uel sine nomine uti de eare agere liceret, & si condemnatus sit qui id fecerit, infestabilis ex lege esse iubetur. Item qui emendum, uendendumue curauerit &c. ff. de iniur. & fal. lib. lex Cornelia.

Et si quis aliquē spoliauerit ut clericis & religiosis fecerūt euangelici fures, hī non possunt spoliatos accusare siue libellis famosis, alias, nisi prius restituerint bona spoliata. q. ij. per to. Ideoq; uos euangelici fures & sacrilegi, si aduersum nos quicq; habeatis, ante omnia nobis restituite quæ furto nobis abstulistis, post hæc nullum uobis ius detrectabimus.

CONCLUSIO XXIX.

Famosus est qui sacro sanctis ecclesijs, collegijs, monasterijs, religiosis domibus, miserabilib; personis, tutor, syndicus uel Aconomus iure iurādo a quocunq; senatu adactus. si in eorū

A C T A

spoliationē, expulsionē, & quascunq; alias iniurias uiolenter & per nullam sententiā inferēdas consenserint, cum hunc de ierasse nulli non sit perspicuū. Consimili & p̄fidia & infamia ille senatus notat uim inferens, qui hunc tutorem ad tale iuramentum adegit, cuius ipsi primi fuerunt uiolētores.

Hanc cōclusionem diffusius probare esset in Rhenū aquā importare. Oib⁹ em̄ notū est quēlibet periurū esse famosum.

CONCLUSIO XXX.

Famosus est qui calumniādi gratia ne impugnetur, uerbum de fingit nullum iudicem pati posse, cum in canonicis literis aperte legantur, & Christus seruator & apostoli super uerbo dei & corpore & uita iudicem uolenter passi, prouocasse, ac litem nihil excipientes fuisse contestati.

Supra in conclusione xxvij. de hoc satis est dictū in genere. Iuxtaq; dico deum ipsum aequē non iudicandū ut uerbum suum, quia aut uolūtariē se obtulit iudicandū, merito & eius uerbū censuræ iudicū subiacebit, non quidē ad condemnandum sed ad elucidandū, sicut enim ante hac dictum hereticis ipsis furibus nullatenus assentimur apud eos haberi uerbum dei. Quare omni iure pronunciantū est, ex qua parte uerbū dei sit, & qui illud uerius & rectius intelligunt.

Namq; si in ecclesia Christiana iudex esse non debeat, aut censor minus ei prouisum esset, quā Moses ipse Iudaica scholā prouidisset, scribit em̄ Deute. xvij. Si difficile & ambigū apud te iuditiū esse perspexeris, inter sanguinē & sanguinem causam & causam, leprā & non lepram, & intra portas tuas uideris uerba uariari, surge & ascende ad locū quem elegerit dñs deus tuus, ueniesq; ad sacerdotes leuitici generis & ad iudicem qui fuerit illo tempore, quaresq; ab eis, qui iudicabūt tibi iuditij ueritatē, & facies quodcunq; dixerint qui præsunt loco quem elegerit dñs, & docuerint te iuxta legem eius, sequerisq; sententiā eorū, nec declinabis ad dextrā neq; ad sinistram. Qui autē superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio